

vsako zvezo med seboj. Morda še za vojno nista dovolj pripravljene, toda do obračunanja na bojnem polju naj brže pride.

Kaj pa svetovni mir? Dne 27. avgusta bo v Parizu z veliko slovesnostjo podpisana Kellogova meddržavna pogodba, ki obvezuje podpisane države, da svoje spore predlože Društvu narodov za sodbo in da opuste vojsko. Do sedaj je prijavljenih 15 držav. Prvič po svetovni vojni pojde v Pariz — zastopnik Nemčije, Stresemann.

Ne sodite!

Farizej, ki tako samozadovoljno govori v templju: »Bog, zahvalim te, da nisem kakor drugi ljudje, razbojnik, krivičnik, prešestnik, ali tudi kakor ta cestinar«, še vedno živi, živi tolikokrat v nas samih. Kako smo mi vedno pripravljene, da neusmiljeno in ostro obsodimo svojega bližnjega. Ni pa tako obsojanje v duhu Kristusovem. Farizeja, ki je sodil, je Kristus obsodil, češ, da ni šel opravičen na svoj dom, nam pa je izrekel ostro svarilo: »Ne sodite, da ne bote sojeni!«

Ne sodite! Res silno globoko more pasti včasih človek, res je, da se človek sam odloči za to ali ono dejanje, a res je tudi, da so pri marsikaterem človeku take razmere in okoliščine, ki ga z veliko silo vlečejo noter v hudo. Kako marsikateri teh nesrečnežev je prinesel nagnenje do svoje strasti že seboj na svet, so mu kovali verigo, ki ga sklepa, prej že drugi, morebiti več rodov nazaj. Kako marsikateri teh, ki jih mi tako obsojamo, ni poznal v svojih otroških letih sreče prave krščanske družine, morebiti ni imel staršev, morebiti niso izvrševali svojih svetih dolžnosti, morebiti ni imel nikogar, ki bi mu dajal vsaj malo ljubezni in skrbi. Kolikokrat mora tak mlad človek, ki mu nihče njegovega življenja ni uravnaval v pravo smer, v svet, v take razmere, v katerih najde izkoriščanje, v katerih ne sliši in ne vidi nič dobrega in vzglednega, temveč le samo greh in hudo. Ali je čudno, če se vrže nato sam v tako življenje? Ko bi mi od svoje mladosti živeli v prilikah, kakor marsikateri teh, ki jih obsojamo, kaj bi bilo iz nas? In ko bi ti živeli v razmerah, v katerih smo doraščali mi, ali bi ne bili morda veliko boljši kakor mi? Ne, nimamo pravice obsojati, le priznati moramo: »Usmiljenje božje je, da nismo pokončani, da nismo pokončani in uničeni od greha, kakor toliko drugih.

Ne sodite! Če nam Kristus prepoveduje obsojati svojega bližnjega, s tem pa seveda ni rečeno, da bi morali odobravati greh in grešno življenje, ki ga je danes toliko in da bi napram njemu morali ali smeli biti brezbržni. Ne, tu velja beseda sv. Avguština: »Greh moramo sovražiti, grešnika pa ljubiti.« Greh moramo smatrati ved-

no za najhujšo nesrečo, kar v resnici tudi je, in one, ki jih je objel greh s svojo temno silo, pa za največje ter pomilovanja vredne nesrečneže, ki so naše pomoči potrebni in ki smo jim mi dolžni pomagati. A kolikokrat gremo mi mimo teh nesrečnežev trdo in neusmiljeno, kakor judovski duhovnik in levit mimo človeka, ki je ves ranjen in napol mrtev ležal na cesti. Če se za nje zmenimo, je večkrat samo zato, da jim pokažemo svoje zaničevanje in svoje škodoželjno obsojanje. Da, morebiti se večkrat njihovega padca celo veselimo, da se lahko mi ob njem postavimo in pobačamo kot veliki pravičniki, češ, tak pa jaz nisem. In tako ravnanje je velikokrat krivo, da se tak nesrečnež le še globlje pogrezne v svojo nesrečo. Ko bi mi tem našim sobratom pokazali več sočutja in ko bi jim privoščili toliko ljubezni in dobrih, bodrilnih besed, kolikor jim pokažemo zaničevanja in obsojanja, bi se marsikateri dvignil in zopet prišel na pravo pot. Zato vse obsojamo; naše obsojanje drugih bi se utegnulo spremeniti v veliko obsodbo naše lastne nekrščanske brezbržnosti za dušo našega sobrata.

Ne sodite! Velikokrat obsojamo svojega padlega bližnjega, v resnici pa bi tudi mi morali na obtožno klopo — ker smo sokrivi njegovega greha in smo pomagali ustvarjati ozračje, iz katerega se je rodil njegov greh. Koliko je večkrat posmeha in obsojanja nad kakim padlim dekletom. Je res to nekaj zelo žalostnega in hudega. Pa, če se danes tako malo da na opomin sv. Pavla, da naj se nečistost med kristjani niti ne imenuje, pa se danes pri delu, pri zabavah in pri vseh mogočih prilikah sliši toliko tega govorjenja, če se sliši toliko surovih in opolzkih šal, ki morijo v mladih srcih sramežljivost, ali ne pomaga vse to ustvarjati one žalostne slučaje, ki jih je danes žalibog toliko! Obsojamo one, ki ne poznajo razločka med mojim in tvojim. Pa, če je včasih toliko razkošja v živežu in obleki, če je včasih toliko nezmernosti, v kateri se božji darovi zapravljajo, ali se bomo preveč čudili, če pride kak človek, ki morebiti še najpotrebnejšega nima, na misel, da bi si pač tudi privoščil tako življenje? Da, kolikokrat mi z onimi, ki jih obsojamo, dolgo časa korakamo skupaj po eni in isti poti, in če oni napravijo naprej še en korak, potem pač nismo mi poklicani jih soditi.

Ne sodimo torej, temveč rešujemo, in glejmo, da sami ne bomo sojeni!

Delo angleških katoličanov. Angleško društvo, ki ima namen braniti katoliške verske resnice, je leta 1927 delovalo zelo živahno in prav uspešno. Razprodanih je bilo v tem letu 1.020.944 malih spisov, ki branijo vero, brezplačno razdeljenih je pa bilo 25.950. Večjih knjig je bilo prodanih 29.639, molitvenikov 278.500. Dela so tudi predstavljena v holandski, francoski, japonski, bengalski in nemški jezik. Lep vzgled, kako naj tudi mi

delujemo za razširjenje dobrega berila!

Češčenje sv. Rešnjega Telesa na Španskem. Mesca junija je praznovalo špansko društvo za nočno češčenje sv. Rešnjega Telesa 50letnico svojega obstoja. Društvo šteje 110 tisoč moških kot članov in je razdeljeno na 675 odsekov po vsem Španskem.

Apostolstvo molitve. Pretekli mesec je sprejel sv. Oče odposlanstvo Apostolstva molitve. Pri tej priliki se je izročila papežu takoimenovana »duhovna zakladnica«, to je album, v katerem so zaznamovana vsa dobra dela, molitve, sv. obhajila, ki so jih člani Apostolstva molitve leta 1927 opravljali po namenu sv. Očeta. Zaznamovanih je v tem albumu vsega skupaj 731.657.845 dobrih del, posebej za papeža še 93.451.014. Papež se je ginjen zahvalil in je opominjal, da naj udje Apostolstva ne ostanejo samo pri apostolatu molitve, temveč da ta apostolat združijo z apostolatom dobrodelnosti in dobrega vzgleda.

Tovariši iz svetovne vojne.

Deset let je minulo, odkar je prenehala strašna vojna iskra in zopet se zberemo pri Mariji, da damo izraza svojim čutilom. »Na Gorenjskem je fletno . . . tam so bistri študenti in bele ceste.« Po teh belih cestah bodo hitele trume bojnikov na Brezje k Njej, ki je bister studenec in pravi vir milosti in ki izčisti vse pege in rane iz gorja svetovne vojne.

Tovariši, pridite! Mnogo romarjev iz maribrske oblasti ni moglo na Brezje povodom jubilejnega romanja, pa naj hite z nami na Brezje dne **12. avgusta t. l.** Polovična vožnja na železnicah velja od 11. do 14. avgusta pod navadnimi pogoji. Izkaznice dobite na Brezjah.

Z nami gre lahko vsak, če tudi ni bil vojak, tudi žene in otroci. Čeli dan, na drugo nedeljo avgusta, to je dne 12. avgusta, bo sviral železničarska godba iz Ljubljane. Pevci se naj združijo v mogočne zборе in naj že sedaj vežbajo »Oj Doberdob«, »Oj ta vojaški boben«, »Spomladi vse se veseli«, »Vigred« in »Ti o Marija«. Glavna vaja bo dne 12. avgusta na Brezjah v samostanu po 9. uri, ob 10. uri pričetek spominke slavnosti.

Vlč. župne urade prosimo uljudno, naj vse to povedo iz prižnic našemu ljudstvu.

Glavni odbor ZSV v Ljubljani.

NOVICE

SLOVENSKEMU ŽENSTVU!

Žene, dekleta! Združene s celim slovenskim narodom, zastavimo ves svoj vpliv, da se podlo sramotenje voditelja slovenskega naroda g. dr. Korošca po liberalnem časopisju obračuna na vseh tistih, ki podpirajo to časopisje!

Me, žene in dekleta, najbolj čuti-
mo s svojim prirojenim čutom za po-
štenje, kaj se pravi kratiti dobro ime.
Zato pa se tudi z najglobljim prepri-
čanjem postavimo v bran! Saj, ko
branimo čast svojih katoliških vodi-
teljev, branimo tudi svojo čast.

Slovenske žene in dekleta, z zve-
stim in vztrajnim delom bomo pre-
magale največjega sovražnika naše-
ga naroda, svobodomiselni tisk.

G. RAVNATELJ SIMON GAJŠEK UMRL.

V Mariboru je umrl v soboto pred-
poldne upokojeni šolski ravnatelj g.
Simon Gajšek. Blagopokojni je bil
eden najbolj vestnih, najbolj spošto-
vanih in priljubljenih šolnikov.
Vzgojil je v svoji učiteljski službi
veliko, veliko zavednih in najbolj-
ših slovenskih gospodarjev in gospo-
dinj, ki so čislali g. Simona že v
življenju in ga bodo ohranili vedno v
najboljšem ter hvaležnem spominu.

Dolgo vrsto let je bil nadučitelj na
Bučah pri Kozjem, kjer si je osvojil
s svojim šolskim in izvenšolskim
delovanjem srca vseh. Iz Buč je bil
premeščen na šestrazrednico v Dobo-
vo pri Brežicah, kjer je deloval kot
vodja velike šole do zaslužene upo-
kojitve. Radi njegovih velikih zaslug
na polju šolstva mu je bil podeljen
naslov: šolski ravnatelj. Pred leti
je obhajal v Dobovi 60letnico in pri
tej priliki je bil tudi imenovan od
več občin častnim občanom. Po upo-
kojitvi se je preselil s svojo blago
soprogo v Maribor k svojemu bratu
veletrgovcu Martinu. Zadnje mesece
je težko obolel na črevesni bolezni,
ki mu je upihnila prezgodaj luč
življenja.

Z rajnim Simonom lega v grob
oče naše kmetske mladine, katero je
vzgojeval v strogo krščanskem in
narodnem duhu. Ni bil samo učitelj
v šolski sobi, ampak tudi izven šole
z raznovrstnimi nasveti in s celim
svojim vzglednim življenjem. Ker je
živel z ljudstvom in za ljudstvo, so
so ga vsi povsod globoko spoštovali,
ljubili in se obračali nanj po na-
svete.

Učiteljev po vzgledu blagopokoj-
nega Simona je žali Bog malo, a ti,
ki so, jih narod časti in mu ostanejo
tudi po smrti — svetinja!

Rajni ni imel radi svojega blagega
in za vse dobro vnetega srca že v
življenju nasprotnika; pa mu bo ne-
beški Plačnik tudi sedaj obilno po-
vrnil vsestranske dobrote, s kateri-
mi je v življenju oblagodaril naš
dobri slovenski — kmetijski narod.

Nepozabni Simon, bodi Ti lahka
zemlja slovenska in ostani Ti ohran-
jen med Slovenci časten ter trajno
hvaležen spomin! Blagi rodbini Gaj-
šekovi naše iskreno sožalje!

Zahvala. Vlč. g. kanonik in bisero-
mašnik Janez Lenart v Šmartnu pri
Slovenjgradcu je prejel k bisernemu
jubileju od vseh strani toliko iskren-
nih častitk, da se ne more za vse za-
hvaliti lastnoročno v pismih. Gospod
jubilent izreka v »Slov. Gospodarju«
najpristranejšo zahvalo vsem, ki so
se udeležili njegove biserne sv. maše
in vsem gratulantom!

**Starosta lavantinskih kaplanov č.
g. Jakob Cinglak** je obhajal 70letnico
svojega rojstva in 40letnico svojega
mašništva. Kaplan je v Vojniku od
1. junija 1901; v tem času je bil tu-
kaj provizor dvakrat, prvič leta 1911
in drugič pa koncem leta 1921 do 1.
junija 1922. Bog ga ohrani še mnogo
let!

Samomor v Maribru. Ustrelil se je
v nedeljo ob pol šestih zjutraj mari-
borski hišni posestnik in trgovec g.
Dolajš Ludvik, stanujoč v Stritarjevi
ulici. Pred tremi dnevi se je bil vrnil
iz Gradca, kjer se je zdravil v tamo-
šnji bolnici usmiljenih bratov. V tren-
utku duševnega obupa si je pognal
v nedeljo zjutraj, ko so še vsi spali,
kroglo skozi glavo tako, da so mož-
gani pljusnili po tleh. Zapušča že-
no in hčerko.

Avtomobilska nesreča. V soboto
popoldne se je dogodila v takozvani
Landscha-Allee-ji med Špiljem in
Lipnico težka avtomobilska nesreča,
katere žrtvi sta g. Zoran Pipuš, sin
pokojnega mariborskega odvetnika,
in mehanik g. Fračko. Vozila sta z
avtom iz Gradca ter trčila skupaj z
nekim avstrijskim avtomobilistom,
ker se nista spomnila na razliko v
cestnem voznom redu. Avtomobil g.
Pipuš je treščil ob neko drevo in je
zadobil pri padcu g. Pipuš težke no-
tranje poškodbe, g. Fračko pa rane
na glavi. Lipniška rešilna postaja je
ponesrečenca odpemila v bolnišnico
v Wagno, kjer sta še sedaj.

**Nevihita in udar strele v Zgornji
Polskavi.** V nedeljo, dne 29. julija,
opoldne se je iz zahoda od Šmartina
na Pohorju približalo neurje z hu-
dim gromenjem. Naenkrat nastane
silen veter in piš, ki hočeta vse po-
dreti in sta povzročila povsod veliko
škodo. V tej silni nevihti udari ob
četrt na eno uro strela v značilno
poslopje na Gaberniku, v Majalov
štok in ga vpepeli.

Nesreča. V nedeljo, dne 22. julija,
zvečer, si je g. Ludovik Poljanec, žu-
pan in oblastni poslanec v Cogetin-
cih, po nesreči pri padcu izpahnil in
nalomil levo nogo v členku nad sto-
palom. Želimo mu skorajšnjega ok-
revanja. Stranke sprejema zmiraj
samo na svojem domu.

Smrtna nesreča. Dne 24. julija je
petošolec murskosoboške gimnazije
Ivan Muršič prijel na keglšču v go-
stilni g. Černjaviča za električno ži-

co. Ni se mogel osvoboditi in je takoj
izdihnil. Koga zadene krivda, se še
ne ve.

20letnica denarnega zavoda. V Mo-
zirju se bo dne 19. avgusta slovesno
proslavila 20letnica kmečke hranil-
nice in posojilnice. Za ustanovitev
ima največ zaslug vpokojeni župnik
Fr. Gosak, bivši kaplan v Mozirju.
Največ dela so v dobi 20 let izvršili
pri posojilnici gg. Ivan Cesar, posla-
nec Fr. Štrucelj, posebno pa marljivi
in vestni tajnik Anton Lekše. Pri
slavnosti bo govoril poslanec Vlad.
Pušenjak, ki je ustanovil posojilni-
co. V spomin na 20letnico bo posojil-
nica razdelila tiskan računski za-
ključek z zanimivimi podatki, ki bo-
do dali jasno sliko o razvoju zadru-
ge. Društveni dom, v katerem ima svo-
je prostore nabavna in prodajna za-
druga, se je mogel kupiti le s pomo-
čjo posojilnice.

Strelo. V ponedeljek, dne 23. m. m.,
je razsajala nad Slovenjgradcem in
nad okolico huda nevihta. Okrog pol
sedmih zvečer se je začelo temniti:
Iz severozahoda so se privalili temni
oblaki in kmalu nato se je med blis-
kom in gromom ulil dež. Med neviht-
to je treščilo v hišo posestnika Ferdo
Lampreta v Starem trgu št. 9. To je
bil prav poseben slučaj strele. Tre-
ščilo je skozi dimnik, ga razkralo na
dvoje, odtod v hišo in jo je dobesed-
no razkralo in raztrgalo. Zidovi so
vsi razpokani in luknjičasti, omet je
ves odpadel, peč in štedilnik raztr-
gana. Pri tem je bila v hiši zbrana
družina, oče in mati ter dva otroka.
Očetu je ožgalo srajco na plečih. Vsi
so bili omamljeni, hujšega se pa ni
nobenemu pripetilo. Strelo je bila pa
najbrž vodena, ker se hiša pri tem
ni užgala.

Žrtev Save. V Studencu pri Krš-
kem je dne 22. m. m. v Savi utonil
pri kopanju mladenič Rudolf Matko.
Matku je priskočil na pomoč trgovec
v Studencu g. Franc Stojs, toda po-
moč je bila žalibog že prepozna. Po-
greb se je vršil dne 24. m. m. ob obil-
ni udeležbi.

Lovska sreča. Iz Zabukovja pri Se-
vnici nam poročajo: Zadnje soboto
je ustrelil g. Rihard Kmet, strojni
pletar iz Trbovelj, 120 kg težko divjo
svinjo. Žival je zalotil v ršenici kme-
ta Krpeca in jo pogodil smrtno s pr-
vim strelom. Krog Sevnice je dosti
divjih svinj, ki povzročajo kmetoval-
cem ogromno škodo.

Zopet dve novi posojilnici. Sloven-
ska krajina je dobila dve novi poso-
jilnici in sicer v Martjancih in v Bre-
zovcih.

Nov prekmurski list. Radičevsko-
demokratska koalicija je začela iz-
dajati v Murski Soboti slovensko-
madžarski tednik »Glas naroda«. —
Kar se tiče listov, je Slovenska kra-
jina zelo srečna, ker vsako leto dobi
po dva lista. Seveda pa vsi živetarjijo
le par mesecev.

Umrla je pretekli teden v Bogojini
(Slovenska krajina) mati urednika
»Novin« g. Franca Bajleca.

Vlom v Beltincih. Neke noči v pr-
vi polovici preteklega tedna so vdrli

**Vsaka slovenska hiša naj ima novo barvano
Slomškovo sliko!**

Naročajo se pri upravi „Našega doma“,
v Mariboru, Aleksandrova cesta števil. 6/1.

v trgovino Petra Osterc, oblastnega poslanca v Beltincih, neznan vlomilci. Najprej so poskušali srečo pri blagajni, ker pa je niso mogli odpreti, so odnesli nekaj blaga in manjšo svoto denarja, ki so ga našli v miznici. Vlomilci so brez sledu izginili. Orožništvo je takoj drugo jutro začelo z zasledovanjem. Iz Maribora so pripeljali celo policijskega psa.

ŠE O RAZISKOVALCIH SEVERNEGA TEČAJA.

Kakor smo že poročali, je rešil ruski ledolomilec »Krasin« precejšen del ponesrečenih raziskovalcev severnega tečaja. General Nobile in njegovi rešeni tovariši se vračajo na italijanski ladji v domovino. Mesto slave bodo morali pokazati — polomijo! Na Italijane se upravičeno hujuje celi svet, ker so se lotili raziskovanja severnega tečaja kot nevesčaki in je stalo ponesrečeno podjetje ogromne svote in toliko dragocenih človeških življenj.

O Amundsenu in onem delu Nobilovih tovarišev, katere je odnesla »Italia« po nesreči še naprej, do danes ni nobenega glasu. Od vseh strani pregledujejo severne otoke z ladjami in letali, a doslej ne zna nikdo povedati, kaka da je usoda zgoraj omenjenih.

Celi svet se je začel razburjati radi smrti švedskega učenjaka in strokovnjaka Malmgreena. Par dni po ponesrečenju zrakoplova »Italia« je odposlal Nobile švedskega učenjaka Malmgreena in Italijana Zappija in Mariana, naj bi poiskali suho zemljo in priklicali pomoč. Zappija in Mariana je izsledil po dolgih dnevih tavanja ruski letalec Čuhnovski in rešil jima je življenje ledolomilec »Krasin«. Italijana sta pripovedovala po rešitvi, da je Šved Malmgreen umrl radi izčrpanja moči in sta ga onadva pokopala v ledu. Izpovedi teh Italijanov nasprotujejo ena drugi. Letalec Čuhnovski trdi še danes, da je videl iz letala na ledu tri osebe. Dve ste mahali z rokami, tretja je ležala na tleh. Ruski letalec je to skupino tudi fotografiral.

Švedsko časopisje trdi, da sta Italijana Malmgreena ubila in se hranila z njegovim mesom, dokler ni prišla rešitev. Švedi ne odnehajo od zahteve, da se morajo Malmgreenovi ostanki najti na vsak način, da se zadeva njegove smrti ugotovi in razčisti. Za najdenje Malmgreenovega trupla je že določenih 152.000 Din.

Kako se bo zaključila zadeva z usodo raziskovalcev severnega tečaja, še bomo sporočili našim cenj. čitateljem in naročnikom.

NAJVEČJI KAMEN, KI JE PADEL Z NEBA NA ZEMLJO.

Dne 30. junija 1908 je padel v jeni-sejski guberniji v Sibiriji z neba ogromen kamen, takozvani meteor. Ker je kraj, kamor je priletel ta kamen, tako silno daleč od večjih človeških naselbin, je prejela ruska vlada obvestilo o tej ogromni kameniti prikazni izpod neba šele leta 1921. Rusi so odposlali dvakrat posebni komisiji,

da preiščeta znanstveno celo zadevo. Šele druga komisija je prodrla do tega kamna in se glasi njeno poročilo takole: Teža meteorja, ki je padel na zemljo, znaša pol milijona ton. To bi bila teža 1000 vlakov po 50 vozov, ki bi bil vsak naložen z 10 tonami. Vsa pokrajina sliči kakšni pokrajini na mescu. Posejana je z neštevilnimi lijaki, ki merijo 1 do 10 m v premeru, a nekateri so še znatno večji. Dno lijakov je močvirnato, stene so strme; mnogi lijaki imajo sredi dna majhne strme holmce (prav kakor na mesecu). Pragozd, ki je bil nekoč na tem mestu, je izginil na površini, katere premer znaša 20 km. Samo ožgana debla brez vej molijo v nebo. V najnotranjšem delu te površine se vlečejo globoke razpokline v smeri padca. Ljudje v tistih krajih si pripovedujejo še danes o nesreči. Mož, ki je prebival 90 km od tega ozemlja, je videl ogromen, podolgovat plamen na nebu. Vročina je postala v trenutku tako silna, da se je zbal, da mu ne zgori obleka. Vrglo ga je s stola, na katerem je sedel in je izgubil zavest. Hišo mu je skoraj podrlo in tla so se ji dvignila. Nekemu Tunguzu v bližini nesreče je sežgalo kakšnih tisoč severnih jelenov. Hlevi so pogoreli, kovinasti predmeti so se stalili. Na 700 km oddaljeni železniški postaji so uradniki občutili zračni pritisk in zaslišali grmenje. Potresomeri v Irkutsku, 1400 km daleč, so oznanili potres. Strmi bregovi večje reke v bližini kraja, kjer je meteor treščil v tla, so se zrušili v strugo in reka si je poiskala drugo pot. Takšni so bili učinki te strašne nebesne nesreče.

Zdravnik 916
Dr. Vilko Marin
dopreklica ne ordinira

Gosenice in kobilice. Letos so se pojavile v češko-moravskem pogorju ogromne množine gosenic. Golažen je pokončala cele vrtove in nasade sladkorne pese, lanu, krompirja ter maka. Škoda znaša 3 milijone čeških kron. Vsi poskusi, da bi požrešneže pregnali, so se izjalovili. — V Združenih državah Severne Amerike ob obali Staten Island Nevjork so se pojavile po 17 letih kobilice v taki množini, da so morali ustaviti ves promet. Šum, ki ga povzročajo kobilice, je tolik, da se ne slišijo niti avtomobilski signali. Zaradi cvrčanja ljudje ponoči ne morejo spati. Avtomobili se pogrezajo v maso kobilic in ne morejo naprej. Kobilice ne puščajo za seboj nobene bilke in nobene lista. Čez šest tednov se kobilice vselej razkrope na vse strani.

Železniška nesreča v Newyorku. Na njujorski nadzemski železnici se je pripetila dne 30. julija težka nesreča. Radi kratkega stika je naenkrat obstal polno zaseden vlak, vanj pa je zapeljal drugi vlak, ki je bil ravno tako napolnjen. Trije vagoni so se popolnoma razbili. Težko ranje-

nih je 46 oseb, od katerih so tri že umrle. Mnogo ranjencev je v smrtni nevarnosti.

Nov notar v Mariboru. Dne 25. julija je začel uradovati v Sodni ulici v Mariboru št. 2/I. (Dr. Pipuševa hiša) notar g. dr. Anton Bartol. Novodošlega g. notarja jubilant »Slov. Gospodar« toplo priporoča!

Dr. Anton Horvat, vodja bolnice v Ormožu, ne ordinira od 3. do 25. avgusta.

Veliko vrtno veselico z »beneško nočjo« na ribniku priredi podoficirsko podporno društvo za Slovenijo, podružnica Maribor pod pokroviteljstvom komandanta mesta brigadnega generala g. Spasiča 12. avgusta tek. leta v gostilni pri treh ribnikih z obširnimi sporedom. Sodeluje vojaška godba, tamburaška zbor in pevsko društvo »Pohorje« iz Hoč.

Poročila SLS.

Krajevna organizacija SLS v Lajtersbergu in Krčevini vabi na javen shod, ki se vrši v nedeljo, dne 5. avgusta, ob 9. uri dopoldne v gostilni Prah. Na shodu poroča narodni poslanec Franjo Žebot o političnem položaju in o delu naših poslancev. Uljudno vabimo vse somišljenike in prijatelje stranke, posebno pa viničarje, ker se jim bo razložil novi viničarski red, ki je bil sedaj ob mariborske oblastne skupščine sprejet. Somišljeniki, udeležite se polnoštel vilno! — Odbor.

Na shodu SLS v Kamnici pri Mariboru sta govorila v nedeljo, dne 29. julija narodni poslanec Žebot in oblastni predsednik dr. Leskovar. Shod je bil zelo dobro obiskan in mu je predsedoval naš vrli župan iz Rošpoha g. Hauptman. Ljudstvo je z velikanskim veseljem pozdravilo vest, da je naš dr. Korošec postal celo predsednik vlade. Ljudstvo brez razlike obsoja grdo in ostudno pisanje »Jutra« in »Domovine« ter stoji neomahljivo na strani Slovenske ljudske stranke.

Nepričakovana zmaga SLS pri občinskih volitvah v Sv. Juriju ob Pes. Pri Sv. Juriju ob Pesnici, veliki občini, ki obsega celo župnijo enakega imena, so se vršile v nedeljo, dne 29. julija, občinske volitve. Dosedaj je bila občina vedno v nasprotnih rokah. Samostojneži in demokrati so imeli veliko večino. Edino župan g. Miha Hlade je bil »nepriustranski«. Za sedanje volitve so bile postavljene kar štiri liste. V volilni boj niso upali ne samostojneži, niti samostojni demokrati s pravim imenom na dan, ampak so se skrivali pod imenom »gospodarske« in »združene« stranke. Samo naši možje so nastopili pod čisto Slov. ljudsko stranko. Samostojneži in demokrati, ki so že bili popolnoma prepričani, da bodo zmagali, so poklicali nedeljo poprej poslanca Pivka, samostojneža Kirbiša in še nekaj orjunsko-demokratskih velikašev na pomoč. Celó v »Domovini« so že teden prej po Terčelu slovesno razglasili svojo zmagó. Ali volilci so po ogromni večini v nedeljo, dne 29. julija, rekli: »Proč z demokrati in samostojneži!« Naši